

много работы за въ отечество-то си: колко голѣмо различіе има онзи градъ, отгдѣто былъ той, отъ нустыиѣж-тѣ, въ коікто живѣяли; какъ живѣйтъ тамъ хора-та въ голѣмы домове, возіѣтъ си въ коляски, носіѣтъ лѣскавы дрехы, и толкось още други работы. Ако быхъ былъ тамо съ тебе, думалъ ѹ той, колко быхъ тя направилъ честитѣ!

Добра-та дѣвойка много нѣти плакала отъ радость и често текла на брѣгове-тѣ морскы да гледа, нѣма ли да ся види нѣкой корабъ, който да ги отведе въ Европѣ. Найпослѣ дошла единѣ день течешкомъ да обади Ингелу, че ся провидѣлъ единѣ корабъ на море-то. Между това корабъ-тѣ пристапѣлъ до брѣга, взелъ ги и двама-та и отвезѣлъ ги на единѣ островъ, гдѣто ся продавали челоуѣцы, както у насъ говеда, на пазарище-то. Тогава дошло на память скверно-корыстолюбивому Ингелу, че во всичко-то си странствованіе не е спечелилъ ничто, и че ся възвръща сега въ отечество-то си посиромахъ отъ колкого е былъ, кога излѣзѣлъ оттамо, а това го безпокоило.

Напослѣдѣкъ той зачнѣлъ таѣж лошѣ мысѣлъ да продаде за робыиѣж добрѣж-тѣ Ярико, та да спечели съ това нѣколко пары. Сирота Ярико паднѣла на колѣпѣ-тѣ му, плакала и молила му ся,